

Norske trolldomsprosesser

Prosessnummer: 844

Tiltaltes navn: En trollkone

Årstall: 1590-tallet

Sted: i Sør-Trøndelag

sagdt haffuer, och wille wij thill hielpe aff wor formue, att de derpaa schulle forsiønis med kong. matts. obne breff, som hos laugmanden schall jndleggis, huor aff de kannnd thage vdschriffter. Actum Trundhiemb 9 junj anno 97.

50. En affuiszning emellom Hans Lauritzszen och fire mend om de quinder, hand haffuer ladett brende:

[*De samme Rigsraader som S. 3*].

G. a. w., att aar 1597 thend 10 junj paa Trundhiems raadstue, for osz war skickett paa kong. matts. wor naadigste herris vegne erlig och welbiurdig mannd Jacob Trolle thill Brødager, befallingsmand paa kongsgaarden her vdj Trundhiem, paa Lauritz Anderszen och Palme Gregerszens saa och Tore Hegdall och Madtz Birckenæs vegne, och paa deris vegne thillthalde Hanns Lauritzszen, fogett vdj Gulddals lehen, for hannd schulde for nogen thid siden haffue paa grebett och indsatt thuende quinder ved naffn Ane i Gulldall och Berette paa Høland for nogen mumme sag, hand lagde denom thill for throldom, dog hand thet iche med sand proff och vidnisbyrd kunde thennom offuerbeuisze, och der de saa en thid lang haffde sitt, borgett de den ene vd hosz Loduig Munch, att hun motte faa respitt att drage bortt att thage sitt skudtzmaall, som hun haffde veritt, och der hun er komen thill Boduigen, fich hun aff huer mend i sønderlighed god proff och skudtzmaall, som hun adspurde, saa enddog folckett var thillstede och vilde samptlig giffuett hinde skudtzmall, møtte Hans Lauritzszen iche førend om affthenen, da war folckett hen dragett, huor for hun iche fich sitt skudtzmaall, och Hans Lauritzszen da strax egien sette hinde, och haardeligen haffuer ladett hinde pine och plage thre dage ephther anden, haffde dog aldellis inthett bekiendt, iche heller for presten, der hand berette hinde, er saa alligeuell vskyldig henrett vden nøgactig vindisbyrddt, som dog i slige sager burde att verre saa klare vidnisbyrd som solen, satte der for i ald rette, om Hans Lauritzen iche burde ther fore att staa thill rette, och huad hans straff burde att vere. Tha war her i rette møtt for^{ne} Hans Lauritzszen och berette, sig iche att haffue vden vidnisbyrd och dom ladett

hinde rette, men hinde aff thuennde vdediske menischer, som for throidom var brentt, er vdlagdt och paa thett yderste bekienddt, hinde att vere lige god med dennom, och ther epther var dømptt att vere skyldig, och epther same dom henretted, mentte sig fordj vdj de maade iche att haffue forgrebett och burde for thend thillthalle quitt att bliffue. Ther thill suarett Jacob Trolle, att dett iche war noch epther saadanne wdedische menischis bekiendellsze, men burde att werre klare vidnisbyrdt som solen, om ett meniske schall miste liffuett, huilche iche her haffde weritt for for^{ne} domszmend, the iche heller nu vare steffned hid. Tha thend sag att indsteffnis for laugmandenn och hannom plichtig att dømme paa for^{ne} domsmenndt, om de med rette er thagen aff dage eller iche och deris dom enthen reigsze eller felde, naar thend for hanom jndkomer. Thill vidnisbyrdt. Actum anno, die et loco vt supra.

51. En dom emellom her Reckortt Adrianszen paa thend ene och Jacob Pederszen paa Gedsche och Rockertt Petherszen her i Trundhiem paa thend anden side om godtz¹:

[*De samme Rigsraader som S. 3*].

G. a. w., att aar 1597 thend 10 junj paa Trundhiembs raadstue for osz war skickett her Rockortt Adrianszen hans fuldmechtige och wisze bud paa thend ene och thillthalde Jacop Pederszen, fogett offuer Gedsche godtz, og Rockertt Petherszen, borger i Trundhiem, for the saa haffde jndtraad thill hans salige faders godz, løst och fast, och ej hand haffde veritt steffnd eller kaldett, att motte wide noget der aff, och i rette lagde for^{ne} her Rockortt Adrianszens schrifftlig beretning, liudendis eblantt andett, hannom att werre thill kiende giffuett, huorledes hans brodersøn Rockertt Pederszen med sin suager Jacop Pederszen nu thracter epther, huorledis att de kunde faa huis panthe godtz och kiøbe godtz, som fandis epther hans salige fader och moder, och hannom aldelis wuitterliggt, huor vdj hand mentte sig att schie forkortt, att hand iche war

¹ Jfr. S 83 ff. og S. 100 f.